

Vådan av att kyssa en groda

Av Stig-Arne Sköldberg

Jag läste en gång om en vacker prinsessa,
den sagan kanske Ni också minns.
Det var något om grodor och att ifrån dessa
det skulle kunna uppstå en prins.
När hon kysste en groda och önskade tyst
så förvandlades just den grodan hon kysst
till den vackraste prins, tänk va schysst.

Jag beslöt mig att pröva, om det kunde hända,
om jag önskar en drottning så rik.
Hon skulle vara så vacker med skönheten blända
var man som törs ta sig en kik.
När jag kysste grodan jag fick mig en läxa,
den fick vårtor och hår och börja att växa
fram trädde den hemskaste häxa.

Av chocken mitt hjärta närapå stannar
jag ångrade strax vad jag gjort.
Med ens jag all världens små grodor förbannar
Nu gällde det att handla fort.
Snabbt i min tanke fundera jag ut
hur jag på mardrömmen skulle få slut,
slippa häxan med sin fula trut.

Med list och finurlighet loppor ska knipas,
det gäller för häxor med.
Med min uttänkta plan skulle rättvisa skipas.
Först lade jag huvudet på sned
sedan kysste jag häxan och önskade tyst.
Då förvandlades just den häxan jag kysst
till en groda igen, tänk va schysst.